

Oponentský posudek na práci :

Jana Bednářová
Le français cadien : miroir du passé, du présent et de l'avenir
Bakalářská práce
Ústav románských studií FF UK – Praha 2013

Předložená práce je pokusem nastínit obecně jazykovou situaci v Louisianě a vymezit jednotlivé jazyky/variety/kreoly v jejich historickém i soudobém kontextu, včetně výhledu do budoucnosti. Bez přímého sběru materiálu na místě je to úkol velmi nesnadný, autorka však prokázala schopnost pracovat zejména s materiály dostupnými na internetu.

Práce je psána francouzsky, v textu lze najít určitý počet prohrěšků vůči gramatickému standardu, četné formulace jsou velmi problematické. Uvedu jen některé : tak např. :

„Elles se différencient des *counties* qui désignent les autres Etats américains“ (str. 10)

„Lors d'un budget déjà bien bouclé, c'est le domaine de l'éducation qui a été le plus touché.“ (str.50)

„Partiellement, ce phénomène est causé par la poursuite de tendances historiques.“ (str. 47)

V textu se objevují některé obsahově nepřesné či málo pochopitelné formulace. Jen namátkou ocituji některé z nich :

„On estime que jusqu'à (sic) 1935, environ 7 000 esclaves au total ont été déportés en Louisiane.“ (str. 12). Celkový počet se zdá být velmi nízký, navíc není jasné, proč se objevuje tato datace.

Na str. 13 autorka tvrdí, že v období španělské správy (1763-1800) přišla do země druhá vlna imigrantů, kterou částečně tvořili bonapartisté prchající z Francie za Restaurace, tedy po roce 1815?

Na str. 36 lze číst : „Actuellement, le nombre de francophones est estimé à moins qu'un quart de million; le nombre de locuteurs varie, tout de même, de 150 000 à 200 000. Ils sont soit bilingues, soit unilingues anglais.“ Kdo tedy jsou oni výhradně anglicky mluvící frankofonní obyvatelé Louisiany?

Pokud jde o jazykovou stránku celé problematiky, připojím jen několik krátkých glos.

- a) některé zmiňované fonetické jevy (str. 20-21) jako např. vývoj otevřeného [ɛ] > [a] či otázka nasálních vokálů v intervokální pozici, jsou dobře známé z vývoje francouzštiny, zejména v 15.-17. století.
- b) Tvary bez kontrakce typu *à + le/les, de + le/les* by zasloužily vysvětlení (str. 21). Pokud je tomu skutečně tak, jde o velmi osobitý vývoj, který nemá obdoby v jiných variantách francouzštiny. Navíc jsou tyto kontrakce (*au, aus/aux, aj.*) velmi starého data. Teoreticky by šlo uvažovat o vlivu španělštiny? (*del/ de los; al / a los*).
- c) Tvar *vous autres* (v různých fonetických i grafických podobách) je rovněž dobře znám z klasické francouzštiny a má paralely v mnoha jiných románských jazycích (šp. *vosotros*, kat. *vosaltres*, it. *voialtri* aj. (str. 21).

Na závěr ještě několik poznámek k institucionální podpoře francouzštiny v Louisianě. Situace cadien není skutečně srovnatelná s postavením francouzštiny, nicméně „závěr“ citovaný na str. 47 mi připadá poněkud mimo kontext. Ideální typ podpory by znamenal napomáhat rozvoji jak *français cadien* (třeba na úrovni základního školství), tak i standardní francouzštiny. To je patrně nedosažitelný cíl, již vzhledem k celkovému (a klesajícímu) počtu mluvčích. Navíc, jak autorka poznamenává, jsou tyto mluvčí zpravidla na nižším socioekonomickém stupni společenského žebříčku.

Přes některé problematické stránky této bakalářské práce navrhuji hodnocení velmi dobře.